

си, за което е дошъл на земята. За изявяването на една добра мисъл се изисква съответен материал. Без материал никаква форма не може да се създаде. Този материал се взима от любовта. Всяка мисъл представя същество, което слиза от невидимия свят. За да се изяви това същество, т. е. за да се материализира на физическия свят, то се нуждае от съответен материал. Като се облече в съответна за него материя, мисълта придобива форма и става годна за живот. Тази форма на мисълта се нуждае още и от съдържание. Така изявена, тя се възприема от ума на хората, които я прилагат в живота си. Като знаят това, хората трябва да създават красиви форми на мисълта, които да се пълнят с красиво съдържание. Това може да се постигне само с възвишената любов, която дава устойчивост на човешкия характер. Всяка мисъл, всяка идея живее толкова повече на земята, колкото е устойчива. Ако материята, от която е съставена идеята, не е устойчива, идеята не може да живее дълго време на земята. Ние виждаме, че от хиляди години насам святът се пълни с идеи, едни изчезват, други се раждат, но малко сж идеите, които съществуват от създаването на света досега. Истинска идея е тази, която преживява своя създател. Това сж тѣ наречените безсмъртни идеи. Към такива идеи човек трябва да се стреми.

Съвременните религиозни хора подържат в себе си една преходна, неустойчива идея, вследствие на което не успват. Те казват, че Бог ще спаси хората, ще уреди работите им и чакат да дойде това време. Това е механическо разбиране за Бога. Тѣзи хора се намират в положението на сина, който казва, че баща му ще му купи обуца, дрехи, шапка, книги и ще го прати на училище. Дотук идеята е права. Бащата може да купи на сина си всичко, което е необходимо, за да го прати на училище, но влезе ли в училището, синът сам трябва да учи. Бащата не може да учи за сина си, той не може да го спаси. Ако бащата живее добре, неговият живот не може напълно да се предаде на сина. До известна степен синът може да се влияе от добрия живот на баща си, но вън от това влияние той трябва да приложи и своето собствено добро. Много християни живеят с заблудението, че щом Христос е живел добре, щом имал знания, Той ще остави това богатство в наследство на хората. Това е механическо разбиране на Христа. Че Христос живел добре, че